

10/38

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SEMANA.

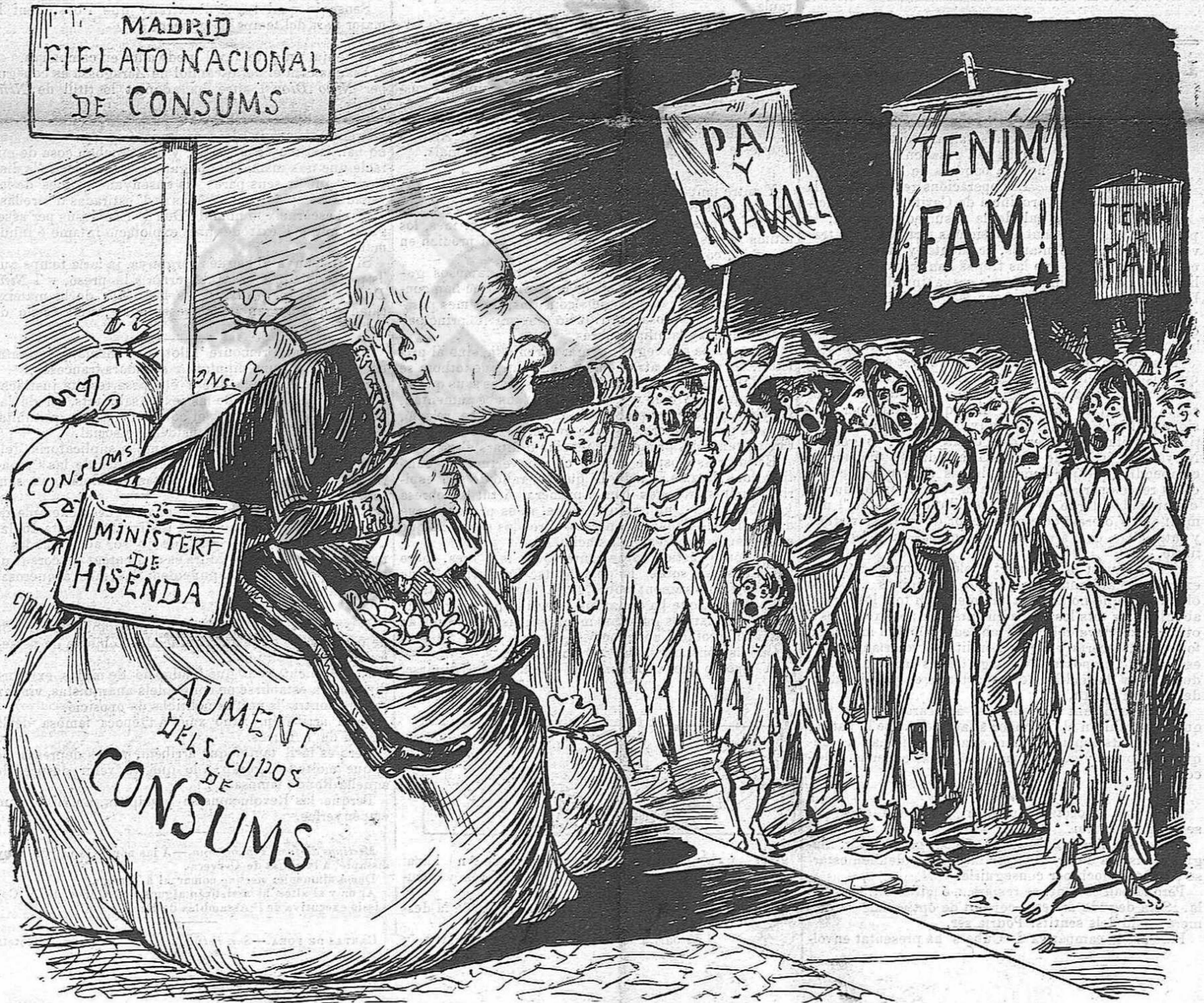
CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Librería Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50 Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50

REMEY CONTRA 'LS BADALLS DE GANA (Sistema conservador)

—Si no basta l' augment dels consums, posarém un impost sobre 'ls que obrin la boca.... y ningú badallarà.

LA CAIXA DELS SOLDATS

	Pessetas.
Socorro al soldat <i>Romón Julbe Anadon</i> , del Regiment de Espanya: pateix de paludisme.—Viu: Carrer de Alvarez, núm. 8, botiga. (Barceloneta.)	20
Socorro al soldat <i>Joan Fernández Elias</i> , del Regiment de Murcia, núm. 37; pateix de dissenteria.—Viu: Estrella, 42, 1.ª 1.ª. (Gracia.)	20
Socorro al soldat <i>Joseph Bernet Montserrat</i> , del Regiment de Bailén, núm. 24; pateix de febres.—Viu: Lepanto, 6, botiga. (Barceloneta.)	20
Socorro al soldat <i>Valenti Martín Navarro</i> , del Regiment de Garelano, núm. 43; pateix de anèmia.—Viu: Carrer S. Vicents, núm. 8, 4.ª.	20
Socorro al soldat <i>Ramón Oriús Ollé</i> , del Regiment de Guipúzcoa, núm. 53; pateix del pit.—Viu: Amargós, 10, 5.ª.	20
Socorro al soldat <i>Ramón Casas Doménech</i> , del Regiment de Isabel la Católica, núm. 77; pateix de anèmia.—Viu: Pescamps, 2, botiga.	20
Socorro al soldat <i>Joseph Cruz Expósito</i> del Regiment de Andalucía, núm. 52; pateix de febres y ferit en acció de guerra.—Viu: Pescamps, núm. 2, taberna	20
Socorro al soldat <i>Enrich Armengol Casulleras</i> , del Regiment de Murcia; pateix de febres.—Viu: en las Casas de Boada, núm. 12 (S. Martí Provensals)	20
Socorro al soldat <i>Miquel Grau Ferrer</i> , del Regiment de Isabel la Católica, núm. 75; pateix de anèmia.—Viu: Carrer de S. Miquel, núm. 71. (Barceloneta.)	20
Socorro al soldat <i>Esteve Jimenez Mauri</i> , del Regiment de Espanya, núm. 46; pateix de anèmia.—Viu: Carrer de Baluart, núm. 90, 4.ª. (Barceloneta.)	20
Socorro al soldat <i>Joseph Garcia Alixandre</i> , del Regiment de Antequera, núm. 9; pateix de anèmia.—Viu: Carrer Alt de S. Pere, núm. 29, 3.ª.	20
Socorro al soldat <i>Rosendo Mateo Comellas</i> , del Regiment de Aragó, núm. 21; pateix de la vista.—Viu: Rosas, 5, botiga.	20
Socorro al soldat <i>Joseph Lorente Martinez</i> , del Regiment de Isabel la Católica, núm. 75; pateix de febres palúdicas.—Viu: Carrer de Calandrias, núm. 5 baixos. (Sarriá)	20
Socorro al soldat <i>Rafel Cruañas</i> , de Infanteria de Marina, 1.ª Regiment: pateix del pit.—Viu: Carrer de Trilla, núm. 4 bis, 1.ª. (Gracia)	20
	380
Existencia en 3 de Abril.....	1,990'42
Existencia avuy.....	1,710'42

LO PREMI DE L' ABNEGACIÓ

VANTS que tot un aplauso entusiasta als valents soldats que a Filipinas han posat en lloch tan eminent la bandera de la patria.

Las operaciones realizadas en la provincia de Cavite, foco principal de la insurrección tagala; la presa successiva de tantas posiciones fortificadas, á través de un terreno pantanoso, accidental y plé d'obstacles; la valentia ab que las tropas han arrostrat lo foch horrorós de un enemich que s'creya invencible á cubert de las sevas trincheras, son fets que demostran una vegada més l'heroisme tradicional del soldat espanyol quan troba, com ha trobatara en lo general Lachambre, u n digne capità que sab portarlo á la victoria.

Los llores de Cavite pertanyen de dret á las tropas que 'ls hancullit, arrostrant la mort ab estoica serenitat. Y no importa que vulga ferse'n pedestal per aixecar lo prestigi de un home. Los que guiats per pasions polítiques, buscan ab afany una figura que s'presti á ressucitar lo paper que deixá vacant lo general Narváez en épocas de infausta recordació, tindrán de comprendre, que per demunt de sas negras preocupacions reaccionarias, se destaca la realitat esplendorosa de un poble digne de todas las llibertats, desde 'l moment que s'ofereix com á poseedor de todas las virtuts, y entre ellas, com á primera y principal, la del patriotisme.

Fi'l de aquest poble suferit y plé de abnegació es l'exercit que ab tanta gloria lluyta á Filipinas... No ho olvidin els que no contents ab mermarli tots los drets, ab'mistificar tots los procediments que per exercirlos li otorgan las lleys del país y ab reduhirlo á la miseria á forsa de desacerts y de immoralitats, voldrían encare esclavizarlo, imposantli en pago de sos sacrificis la ley del sabre y 'ls mal-humorats arbitres de la dictadura de un fetje malalt.

Contra semblant pretensió s'aixecarán ayrats tots quant's sentin un alé de amor á la llibertat de la patria. Los soldats espanyols han anat á Filipinas á conquistar llores y de cap manera á forjar cadenas. ¡Qué consti!

Per lo que respecta á Cuba, ja fa alguns dias que se'n espera la pau.

Ningú sab fins ara de ahont ni com ha de venir; ningú s'arrisca á determinar los medis que deuen estar-se posant en joch per conseguirla.

Peró la pau se sent, se respira... ó millor dit: s'anhe la. ¿Será deguda aquesta corrent de optimisme á una mera ilusió dels sentits? Podria ser.

Fins ara la campanya de Cuba s'ha presentat envol-

ta de impenetrables misteris. L' indole de aquella guerra y 'l carácter especial de un enemich, que incapás de triunfar, fuig sempre, evitant tot combat decissiu, son condicions que no s'presentan pera conseguir resultats brillants y rápits com els que ab moltíssims menos elements s'han alcansat á Filipinas.

Hi ha qui imagina que la insurrecció mambi terminará per cansanci dels insurrectes. Pero contra aquesta opinió protestan las salvates intransigencias dels principals cabecillas, tant mes aferrats á la seva, quant mes aumentan las ruinas y las devastacions en l'isla, que sigué un dia joyell de riquesa y hermosura.

Avuy tenim que n Sanguily, que condemnat á reclusió perpétua, alcansá l'indult gracias als bon'oficis del govern dels Estats Units, ha desembarcat á las costas de Pinar del Río, desitjós de sustituir á n' en Rius Rivera en lo mando de las forsas insurrectas.

Sanguily firmá un document, empenyant la seva paraula d'honor de que no faria armas contra Espanya: de aquest document, extés per duplicat, ne té un exemplar lo govern americá y un altre las autoritats espanyolas. Y á pesar de tot, Sanguily, segons diuhén, ha pogut escapar de l'estats Units, desembarcant á Cuba. L' esparver de gabia, gracias á las hurdas maniobras del oncle Sam y á las deplorables complacencias del govern espanyol, s'ha tornat esparver de bosch, esparver de manigua.

Y ara diu lo govern americá per tota disculpa:—No tinguéu por, si l'agafan, de que torni á interessarme per ell. Ja poden fusellarlo.

No es aixó lo que deu esperar-se de un govern que ns ven la seva amistat. Ab lo cas estupendo de aquest miserable hi ha motius mes que suficients per dictar una disposició de carácter general anulant de una vegada todas las cartas de ciudadanía americana concedidas com una patent de impunitat als que s'permeten fer armas contra un país amich.

Lo govern dels Estats Units deuria posar un cuidado especial en redimir-se de la nota infamant de protector de piratas y criminals. Al mateix Sanguily devía haverlo fet objecte de la seva exquisida vigilancia, desde 'l moment que s'constituí en fiador de la seva paraula.

Desgr. ciàlament, no hi ha á Espanya l'energia suficient per exigir determinadas solucions y avuy mateix lo representant *yankée* á Madrid ofereix que 'l seu govern procurarà que no surtin novas expedicions per Cuba, sempre que 'l govern espanyol s'avingui á suscriure un tractat de comers favorab'els interessos de la República Nort-americana.

Lo cambi de un *procuraré* per un *te dono*... Aixó es lo que se ns proposa per tot consol á nostres mals.

Y entre tant una guerra que no es guerra, sino mes bé una serie interminable de pastelegs, torpesas, debilitats y humillacions, va agotant cada dia mes, los últims recursos del país; de aquest país tan pródich en sacrificis, com digne de millor sort.

Y lo primer que se 'ls acut als nostres famosos governants pera respondre als compromisos que han contractet, es aumentar lo cupo dels consums, fent mes pesada que may la odiosa contribució que gravita principalment sobre las familias pobres.

No se 'ls ha ocoregut castigar al rentista, sino al proletari. Invocan lo patriotisme y demanan que tothom se sacrifique, y en cambi ni redueixen los grans sous que se ns menjan de viu en viu, ni rebaxan, ans bé aumentan, las plantillas de generals, ab tot y no estar en relació, per un gran número, els que tenim nosaltres, ab los que sostenen las primeras potencias militars d'Europa.

Ea lo pressu ost de culto y clero invertim una cantitat considerable, y aquells que per rahó de son espiritual ministeri tenen com á primera virtut la pobresa y l'abstinencia, no han dit encare, ni es probable que diguin may:—Comensin per nosaltres los sacrificis que exigeixen los apuros de la nació.

No: tot lo cástich ha de caure sobre 'ls pobres, sobre 'ls intelissos, sobre 'ls desvalguts. La merma ha de pesar exclusivament sobre la ja escassa alimentació del proletari, que ha donat los seus fills per la guerra. Aixís premian los governs monárquichs los rasgos de la seva inagotable abnegació.

Que 'ls consums s'alidin los plats trencats. ¡Y 'l poble que s'consumi, ja que no sab redimirse!

P. K.

G RANS s.ragatas en alguns punts de An l. lusia: ass.lts als fíels y crema de ll.bres y documents dels consums.

Efectes de la fam, de la miseria, de la desesperació.

Las barracas incendiadas se reedificarán, y

al cap-de-vall, els mateixos que las han destruhidas haurán de pagarlas.

Un dels pobles amotinats ha sigut el de Antequera, la patria de D. Paco de las Dents.

L' ex-pollastre antequerá s' trobava á Madrid, quan se rebé la noticia de la saragata, y á pesar de que tenia intent d'empendre un viatge á la seva ciutat natal, tingué per convenient suspendrel... per alló de que en tems de bullanga, un mal tanto aviat es rebut.

Per lo demés, D. Paco, que ja comensa á estar empi-pat ab en Cánovas, podía explicar en la següent forma la causa de la suspensió del seu viatge:—Cap necessitat hi ha de que me'n vaja á Antequera á ensenyar las dents: ja prou que las ensenyan els meus paisans.

Ja s' coneix qu' hem entrat eu la primavera. Y s' coneix sobre tot per lo moguts que tornan á anar alguns membres del Senat dels Estats Units.

Ab motiu de la presó de n Rius Rivera están que no hi veu'hen de cap ull, y vinga vomitar insults é impropers rabiosos contra la nació espanyola.

Ja sabém que aquests energúmenos no poden res ni contra Espanya ni contra ningú; pero hasta per decoro de son mateix país, sería en alt grau convenient que n Mac-Kinley els tanqués dintre de una cort sense 'l mes petit espirall, ni la mes mínima escléta.

Y un cop tancats en aquesta forma que grunyissen tant com volguessin!

Han manifestat desitjos de regressar á Espanya junt ab en Polavieja 'ls generals Arizón y Marina.

¿Es que també pateixen del fetje?

Aquesta facilitat que tenen los generals en campanya per empendre 'l viatge de regrés á la Península, contrasta ab la obligació de no moure's que s'imposa als soldats... precisament als que van á la guerra en cumplimiento de un deber y sense alimentar lo propósit ulterior de fer carrera.

Ja que cada verga aguanta la seva vela, just sería que las aguantessin, en primer lloch, los pals mestres del barco.

Sense lo qual res té d'extrany que 'l bastiment la major part del temps no governi.

Ja tenim un altre xaval predicador en campanya. Y aixís com el del escándol de Zaragoza es conegut per *Niño Dios*, l' altre ha adoptat lo títol de *Niño Jesús*.

L' un y l' altre s' dedican á propagar las ideas carlistas, entussiasmant als caps grossos y gamarosos que no han vist ray cap loritó, y que creuhen cosa de miracle que uns mama-dits pugan dir de memoria 'ls discursos que 'ls seus pares els ensenyan las mes de las vegadas á copia de clatelladas y d' estiradas d' orelles. ¡Y s' escarneix lo nom de Deu y 'l de Jesús per assegurar millor l' éxit de una explotació infame é inhumana!

Si á Espanya hi hagués vergonya, ja faria temps que 'ls pares de aquests xavals serian á la presó, y 'l *Niño Dios* y 'l *Niño Jesús*, y tots los *niños* de la mateixa calanya que pugan anar presentantse, á un assilo de beneficencia.

S' ha tornat á remoure 'l llot del Panamá, y ja tenim encausats á alguns diputats y senadors francesos.

Si l' acusació que sobre d' ells pesa resulta justificada, ningú 'ls eximirá de las responsabilitats, ni de las penas consequents. Si, pel contrari, resulta gratuhita, recobrarán l' honor y la consideració social.

De tots modos es admirable que 'ls suplicatoris dels jutjes per processar á alguns individuos de las Cámaras, van ser con edits per aquestas unánimement, sense un sol vot n contra.

La República francesa al donar aquest exemple de decoro, moralitat y amor á la justicia, contrasta ab las Cámaras de una monarquía que jo sé, acostumadas á reconèixer quel' investidura es una patent de corso que autorisa per cometre impunement las mes asquerosas immoralitats.

D'u un periódich que s' tracta d' establir una ronda de policia ó de ampliar la judicial, al objecte de perseguir delictes polítichs.

Naturalment, com que l' adopció de midas extraordinarias va establirse en contra dels anarquistas, vingan rondas contra 'ls partits polítichs de oposició.

Ja hi arribarém xano xano á l' época famosa de la Ronda de n Tarrés.

Peró es fá'il també que arribém, y mes depressa de lo que molts se figuren, á lo que va venir després de aquella Ronda famosa.

Perque las Revoluciones se precipitin, no hi ha com emfényerlas.

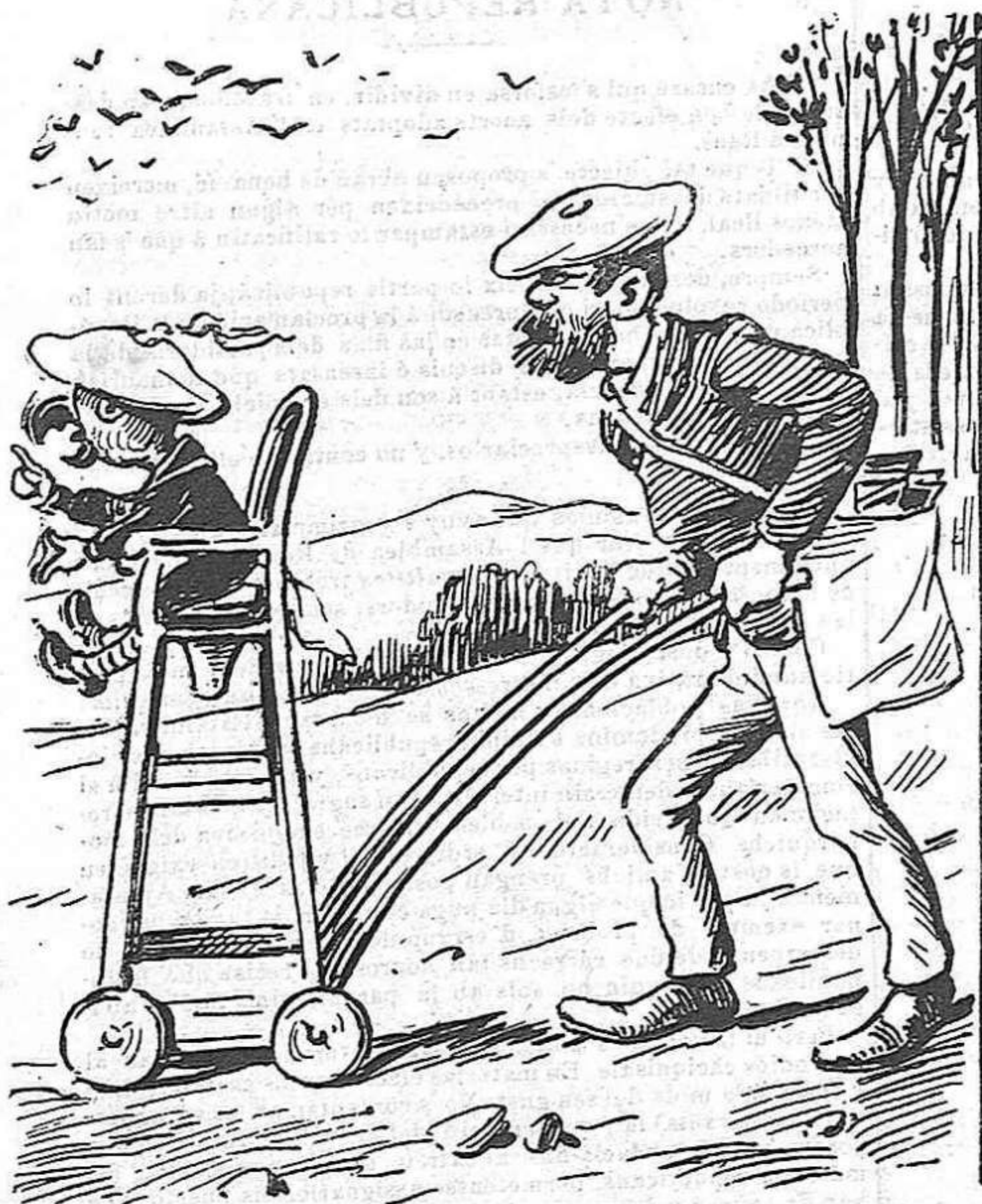
Meetings de fusió republicana.—A las non de la nit de avuy dissapte, á la ciutat de Cervera.

Demá diumenge: meeting comarcal á Tárrega.

Al un y al altre hi assistirán alguns individuos de la Comissió executiva de l' Assamblea de Reus.

CARTAS DE FORA.—San Feliu de Guixols.—Quatre xicotets

JOCH DE NOYS

El Niño-Dios.

El Niño-Jesús.

El Niño-Terso.

Lo que sembla mentida es que las garantías pogan estar tant temps suspesas, sense que 's trenqui la corda que las aguanta.

Los ministerials se proponen pendre una part activa en las próximas elecciones municipales de Madrid, presentant (son sas paraulas) una candidatura de alto vuelo.

Aixís es com s' ha de fer: que quan los aucellots hajan pegat urpada, pogan emprendre 'l vol tant per amunt que se 'ls perdi tot seguit de vista.

Ha dit el Terso últimament que te dret indiscutible á dos coronas, y que totas dos pensa reivindicarlas: la d' Espanya y la de Fransa.

Per mes que la seva dona no li calla may que vol ser reina, se 'm figura que encare que atrapés las dos coronas no arribaria pas á cenyirselas.

Es mes que segur que li faltaria temps per anárselas á empenyar.

Y á propòsit.

¿Qu' espera ja per llansarse al camp?

¿No diuhen que mentres durin las actuals circunstancias ell estarà quiet, y que únicament el día que á Espanya 's proclami la República, aixussará als seus llops tirantlos á la montanya?

Donchs, ja que á mes de rey d' Espanya, vol serho també de Fransa ¿com es que no aprofita l' ocasió de tenir á Fransa la República?

¡Alsa maco!... Comensa per Fransa la teva empresa conquistadora, y sabrás quin gust te l' estufat á la francesa!

Los primers que s' han recordat de fer una demostració de apreç al general Polavieja, han sigut los nocegalins de *El Siglo futuro*.

¿A qué 's deurá aquesta preferència dels clericals recalcitrants?

Vágintho á saber. De totas maneras ja que tan fácilmente se 'ls ha vist l' orella, bó será viure previnguts.

L' obsequi de *El Siglo futuro* consistirá en una espasa.

Ja ha obert la suscripció per adquirirla. Y per donar carácter á la cosa fins ha pensat lo lema que s' ha de inscriure en la seva fulla.

Res de *Biba mi dueño*, com diuhen los ganivets de Albacete. L' espasa nocegalina dirá: «Venciste porque fiaste mas en la cruz que en la espada.»

Y per haver fiat mes qu' en la espasa en la creu, li regalan precisament una espasa.

¿No 'ls sembla que sería mes propi regalarli un Sant Cristo y una pica d' aygua-beneyta?

Un periódich carcunda de Bilbao ha dit que per virtut de las ordres del seu amo y senyor es necessari formar ab tota urgencia una estadística en la que consti 'l número de carlins lleals y traidors y 'l dels liberals que mes se distingeixin á Espanya pel seu odi al carlisme. Aquesta estadística—afegeix—es urgentissima, porque está molt próxim lo día del passament de comptes. Ja ho veuhen: encare 'l buitre no ha sortit del ou que ja ensenya las unglas.

Sobre aquest particular opino com *El Motín* de Madrid, que 's manifesta partidari de guanyarlos la ventatja.

«Formis, diu, una llista de carcas, mestissos, integristas y comillescos, brancas diverses del mateix arbre, pera donarlos lo seu merescut el día que 'ls cañes espanyols se tirin al camp.»

«Unas eliminacions fetas á temps, poden estalviar moltas vidas de personas decentes.»

Y bo es que 's llegeixi sobre aquest particular lo comentari que *El Pueblo* de Valencia posa á la noticia del *Chapel Zurí* de Bilbao.

«¡Pero y quinas cosas té l' héroe del As d' Oros! Lo menos se figura que aixó de triunfar y arreglar los comptes als liberals espanyols es cosa tan fácil com clavar una pallissa d' aquellas que atissava á la difunta D.ª Margarida; ó emborràtxarse per las casas matriculadas de Venecia, deixant en penyora la dentadura postissa; ó fingir á Milán lo robo del Toisó pera pulirse'l á espatillas de la seva dona; ó fugir prudentment davant del coronel rumá Petrovano, que 'l desafiava ab lo sant propòsit de tallarli las orellas en cástich á ciertas libertats que s' havia permés ab la seva esposa.»

«¡Pobre Carlets! ¡Infelís bohemí del absolutisme sempre errant per las timbas d' Europa, y las mes de las vegadas sense cinch franchs á la butxaca ab que apuntar sobre una carta...»

Te rahó 'l *Noticiero*: convé que un cop terminada la guerra, las islas Filipinas cambihin de manera de ser.

Te rahó 'l *Noticiero*: no van ser descubertas porque servissen com *restaurant* de funcionarios famelichs.

A lo qual afegim nosaltres: ni com *restaurant* de funcionarios famelichs, ni tampoch com *refetó* de frares goluts!

Lo marqués de las Cinquillas al despedir á bordo de un dels seus vapors, al general Primo de Rivera, quan s' embarcava cap á Filipinas, en lloch de victorejarlo com sembla qu' era natural, doná un crit de «¡Viva el general Polavieja!»

En conmemoració de aquesta espifiada, es molt possible que 'l día de San Claudio, en Primo de Rivera li regali una gran planxa de honor, benehida per l' arquebisbe de Manila.

A L' INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

1.ª XARADA.—Pe-ne-di-ri-a.

2.ª GEROGLÍFICH.—Per granollins Granollers.

Han endevinat las dos solucions los ciutadans Paulito, F. Bacallá, M. Malvas, Un Panoli, Un Blanench, Un pianista cesant y Pepet de l' Ala; n' han endevinada 1 no més: Un safret-jé pelat, Borrimba, Pau de las timbalas y M. V. A.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciutadans M. Malvas, Pepet Panxeta, J. Romansos, A. Lle-ganyu, M. Fernández, F. Fabregas, Un Clavadó, E. Boadella, Céspedes, Un Pipaire, J. Altocre, Un lector de LA CAMPANA, J. Verdagué, Legallech, B. Valls y J. Matas Roig, Casadella, B. Elías, Pep de las Ollas, Miquel del Pich, Noy Mulato, Guay-Guay, Un anti-clerical, J. Ois, y Oniverta.—Lo qu' envian aquesta setmana no fá per casa.

Ciutadans Oniverta, Pepet de l' Ala, Un Blanench, Un Panoli, F. Bacallá, J. Aubert M., A. del Estanch, Melón Cansado, Escolá Vilafranquí, J. Torrent d' Arenys, Afayta-Canaris, Tap de suro, Espasi, F. García A., Domenech y Olihart, P. Giralt y Güell, Místets de Castellá, y E. R. Mercadé.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá Lay: Va bastant bé.—Ramón Lley: L' idea no está mal; pero ni ha algun vers, sobre tot cap al final, bastant incorrecte: los dos ultims son molt fluijos.—F. Leporace: Lo sonet va bé y 'l publicarém.—Mayet: Idem las intimas que 'ns envia.—Aguileta: La idea de la seva composició es molt manosejada.—Lluís G. Salvador: Aceptém lo treball en vers ab preferéncia al qu' está en prosa.—Marangí: Prou voldriam complaurel, pero la composició es molt descuidada de forma y no 'ns sembla prou digne de la valentia de aquells héroes.—Félix Cana: No 'ns acaba de fé 'l pés.—J. Alamunyo: ¡Y tan punxaguts com son los epigramas una vegada ilustrats! Pero aquesta punxa será millor que se la guardi per vosté.—F. R. (Sardanyola): No te prou importancia porque creguém convenient parlarne.—Anton del Singlot: N' aprofitarém alguns.—E. Boadella: Va bé: s' enten, si es original de vosté, que sobre 'l particular tenim alguns duptes.—Sursisenti: La composició es bastant frívola y mansosa.—Rosserido Pons: Alguna cosa s' aprofitará.—Pepito de la Escala: Los versos de vosté son rípiosos é incorrectes.—J. Rossello: La seva va bé.—E. Vilaret: Es *Pascua* y no *Passa*, y sent aixís es completament impossible que la festa de la mona consoni ab *basca*.

ANTONI LOPEZ, editor. Rambla del Mitj, 20

A. López Robert, impresor.—Asalto, 63.—Barcelona.